

**О.В. Ємельянова, канд. філол. наук, доц.,
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”**

ДО ПИТАННЯ ПРО МЕТОДИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В руслі сьогодення, що характеризується постійною потребою удосконалення набутих знань, підвищення професійного рівня, перекваліфікації, дистанційне навчання за допомогою Інтернету становить серйозну альтернативу традиційному навчанню та має у порівнянні з ним ряд переваг.

Традиційно вважають, що дистанційна освіта – це процес передачі знань, за нього несе відповідальність викладач та навчальний заклад, що надає освітні послуги, в той час як дистанційне навчання – це процес одержання знань, і відповідальним за нього є студент.

Дистанційне навчання базується на певних педагогічних методах та прийомах. Беручи до уваги засіб комунікації між викладачем та особою, що навчається (студентом), методи дистанційного навчання можна класифікувати наступним чином:

- а) методи навчання, що базуються на взаємодії студента з освітніми ресурсами за умов мінімальної участі викладача та інших студентів. Ці методи спираються на мультимедійний підхід, коли за допомогою різноманітних засобів створюються освітні ресурси: друковані, аудіо-, відеоматеріали, а також навчальні матеріали, що доставляються через комп'ютерні мережі (інтерактивні бази даних, електронні журнали, електронні підручники);
- б) методи індивідуалізованого викладання та навчання, для яких характерними є взаємовідносини “один студент ↔ один викладач”, чи “один студент ↔ інший студент”. В процесі дистанційного навчання зазначені методи реалізуються за допомогою таких технологій, як телефон, голосова пошта, електронна пошта. Слід зазначити, що розвиток системи “т'юторів” (теленаставництва), опосередкованої комп'ютерними мережами, є важливою складовою навчального процесу;
- в) методи, що базуються на представленні студентам матеріалу викладачем чи експертом, але при цьому студенти на відіграють активну роль у процесі комунікації. Навчання відбувається за схемою “один → багато”;
- г) методи, що характеризуються активною взаємодією між усіма учасниками навчального процесу. Значущість цих методів та інтенсивність їх використання суттєво збільшується з розвитком навчальних телекомунікаційних технологій. Безпосередня інтеракція між студентами, а не лише між викладачем та особами, що навчаються, стає важливим джерелом одержання знань. Розвиток даних методів пов'язаний з проведенням навчальних колективних дискусій та конференцій. Технології аудіо-, аудіографічних та відеоконференцій дозволяють активно

впроваджувати зазначені методи у дистанційне навчання. Особливо слід відзначити валідність комп'ютерних конференцій, що надають можливість всім учасникам дискусії обмінюватися письмовими повідомленнями як в синхронному, так і в асинхронному режимі.

Комп'ютерно-опосередковані комунікації сприяють більш активному використанню таких методів навчання, як рольові ігри, дебати, моделювання, дискусійні групи, мозкові атаки, метод Дельфі, методи номінальної групи, форуми, проектні групи.

Відповідно до вимог сьогодення стратегічною метою дистанційного навчання є надання громадянам можливості одержати освіту будь-якого рівня займаючись певною професійною діяльністю та перебуваючи на місці свого проживання. В руслі світової тенденції мобільного поширення знань за допомогою обміну освітніми ресурсами зазначена мета є вельми актуальною. Закономірно, що досягнення такої мети безпосередньо корелює із застосуванням сучасних, продуктивних методів дистанційного навчання.